

“No hi ha diàleg honest sense el compromís de donar la paraula a la ciutadania”

El president alerta que no hi ha solució real sense exercir el dret a l'autodeterminació

En el missatge de Cap d'Any rebutja que la JEC suplanti la sobirania dels catalans

Aquestes festes, regala la revista **Cavall Fort**

SUBSCRIU-T'HI!

Entra a www.cavallfort.cat o truca al 932 186 220

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 31 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15226 - AVUI / Any XLI. Núm. 14096 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P10-13

L'advocacia fa el 'gest' i apropa l'acord PSOE-ERC

TOT • Els lletrats avalen que Junqueras és eurodiputat, però també en defensen la condemna

FI • Els republicans donen per acabada la negociació i la duran al seu consell nacional dijous

Pedro Sánchez i Pablo Iglesias encaixen les mans després de presentar el pacte al Congrés ■ JUANJO MARTÍN / EFE

Sánchez i Iglesias presenten el pacte

Prometen canvis legals per resoldre el conflicte polític de Catalunya

Nacional

P18

Els serveis d'emergències, al lloc dels fets ■ T.S.

Ofega la seva filla de 10 anys a la banyera

La dona confessa el crim a un amic virtual a través de Facebook

Nacional

P6-8

El 2020 s'encarirà el transport a Catalunya

Les xifres econòmiques del 2019 donen un balanç positiu, amb l'alerta de l'atur

Nacional

P18

Nou ferits abans de la Festa del Pi de Centelles

L'explosió de la pólvora per a un trabuc provoca l'accident dins el campanar

Aquest Nadal

ESTALVIA AMB QUALITAT

> Fins a **650€** d'estalvi en els nostres audiòfons més avançats

PROVA GRATUÏTA 15 DIES

Aural Centre Auditiu Aural
Plaça de Cuba, 2. Mataró
T. 937 573 282

WIDEX Centre Auditiu Oliver
Creu Coberta, 97. Barcelona
T. 934 315 407

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Isabel-Clara Simó

‘Desprecian cuanto ignoran’

“Castilla miserable, ayer dominadora, envuelta en sus andrajos desprecia cuanto ignora.” Tals són els versos d'Antonio Machado.

M'han vingut a la memòria perquè en aquesta setmana han passat tantes coses! I tan essencials! De fet, ens ha canviat la vida, Europa, que abans ens ignorava, i ara gosa oferir peix bullit. Quina ha estat la rèplica espanyola? Atacar Quim Torra, president de la Generalitat de Catalunya, a veure si l'escanyen. L'odi és de tal magnitud que no els fa res dir-ne barbaritats. Abraonar-se contra el feble (ells tenen tot l'aparell de l'Estat) és manca de grandesa. I ho estem vivint. Machado també esmenta que “*trepaba por los cerros que habitan las rapaces aves de altura*” (oh, l'àguila imperial). Total, que Puigdemont i Comín recuperen la seva acta de diputats a l'eurocambra; i Jun-

Quina ha estat la rèplica espanyola? Atacar Quim Torra, president de la Generalitat de Catalunya, a veure si l'escanyen

queras recupera la seva dignitat. Perquè ara Europa, farta de les problemàtiques internes d'un estat membre, està reaccionant. I el rei? No en va tenir prou amb aquelles miserables paraules del 3 d'octubre sinó que les ha ratificat amb motiu del dia de Nadal, sense que la seva vulgaritat li ho impedis. Ja podem estar desarmats els catalans (PPCC), que amb aquests voltors tan baixos i a cegues, ja podem barallar-nos, ja podem aguantar els tancs al carrer o els podem apartar en un buf de vent. I a propòsit: heu observat que no s'atreviran a atacar-nos, primer perquè som ciutadans europeus, segon perquè no gosaran fer un altre cop d'estat militar com el que va perpetrar la Guàrdia Civil –perquè en continuen denominant “*el glorioso cuerpo*”–, que va fer un cop d'Estat al carrer amb els tancs per València, i a dins del Parlament espanyol tombant tothom a terra i amb trets al sostre. Que diuen que “en Tal” és proetarra? Més haurien de confessar que la Guàrdia Civil és postcolpista. La història té memòria. I aquesta ha estat una setmana molt moguda.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

“M’he mirat al mirall i et veig a tu”

Amb tota una tradició iconogràfica i, amb tants de contes, literària, el Nadal també és ben cinematogràfic. Entre tantes pel·lícules ambientades a Nadal, sense ser gens original, sempre me’n revé una de protagonitzada per un home que, abans de contribuir decisivament a les ales d’un àngel, aquest li fa memòria dels moments clau de la seva existència (una argúcia narrativa) i és així que me’n recordo singularment d’un en què es fa present com va sentir que, mentre passa un tren, la vida imaginada se li escapava per sempre i que, renunciant per força al desig, s’havia d’acordar com pogués a la realitat. El cinema és ple d’epifanies de tota mena, però n’hi ha una que, transportant aquella d’un cèlebre relat de James Joyce, em commou especialment i sempre torno a veure les nits de Reis per celebrar que està datada a la de 1904, a Dublín: una dona resta immòbil al replà d’una escala sentint com un tenor canta *La noieta d’Aughrim*; aquesta cançó, li ho explica després la dona al seu marit, la solia cantar un noi de Galwey que n’estava enamorat i

pedeix l’accident que ella té creant un malentès que no s’aclareix fins passat un temps. M’adono que les meves evocacions cinèfiles s’acosten a la malenconia, però he de dir que he començat a escriure pensant que aquesta nit de Cap d’Any tornaré a veure el fragment d’una pel·lícula en què dues dones, que fa dies que viatgen juntes, decideixen estimar-se plenament a través dels seus cossos en un motel d’una petita ciutat del Midwest. Com a preludi, tancant abans fugaçment les parpelles davant del mirallet del lavabo, una d’elles s’acosta a l’altra, asseguda davant d’un mirall més gran mentre es pentina, brindant pel nou any (“*Happy New Year*”) per amanyagar-li després els cabells mentre li parla de la solitud sentida en altres nits com aquella. L’altra també li parla de la seva solitud enmig de la multitud festiva, però també del fet que aleshores no se sent sola. Es miren a través del mirall amb la gravetat de l’enamorament. Una bata es descorda i, en besar-se per primer cop, un floc de cabells rossos queda penjant. “M’he mirat al mirall i et veig a tu”, va escriure Maria Mercè Marçal.

que, de salut delicada, potser va morir perquè, en una nit freda de pluja, va anar-la a veure abans que ella partís cap a Dublín.

I, és clar, també la nit de Cap d’Any dona joc cinematogràfic. O l’última tarda de l’any en què un home i una dona enamorats, després de concedir-se sis mesos per tenir la certesa dels seus sentiments, han de trobar-se al terrat de l’Empire State Building, però ho im-

pedeix l’accident que ella té creant un malentès que no s’aclareix fins passat un temps. M’adono que les meves evocacions cinèfiles s’acosten a la malenconia, però he de dir que he començat a escriure pensant que aquesta nit de Cap d’Any tornaré a veure el fragment d’una pel·lícula en què dues dones, que fa dies que viatgen juntes, decideixen estimar-se plenament a través dels seus cossos en un motel d’una petita ciutat del Midwest. Com a preludi, tancant abans fugaçment les parpelles davant del mirallet del lavabo, una d’elles s’acosta a l’altra, asseguda davant d’un mirall més gran mentre es pentina, brindant pel nou any (“*Happy New Year*”) per amanyagar-li després els cabells mentre li parla de la solitud sentida en altres nits com aquella. L’altra també li parla de la seva solitud enmig de la multitud festiva, però també del fet que aleshores no se sent sola. Es miren a través del mirall amb la gravetat de l’enamorament. Una bata es descorda i, en besar-se per primer cop, un floc de cabells rossos queda penjant. “M’he mirat al mirall i et veig a tu”, va escriure Maria Mercè Marçal.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ncnb6b>

A la tres

Carles Ribera/ cribera@lrp.cat

Investir Sánchez

Aquests dies de negociacions per a la investidura del senyor Pedro Sánchez, els que ens dediquem a l'anàlisi política hem de mirar de tenir el telèfon en mode avió i sortir al carrer només si és imprescindible, embolicats amb una bufanda fins a les orelles encara que suem perquè les temperatures no acompanyen. Tot per evitar ser enxampats o localitzats per polítics coneguts que, només de veure't, et facin la pregunta que cal defugir: "I tu, què faries?" No és pas que no tingui clara la resposta ni que em faci por quedar malament. És que la resposta seria: "Depèn."

Depèn, de què? Doncs, bàsicament, de qui em fes la pregunta. Els fets objectius són que sigui quina sigui la decisió sobre la investidura de Sánchez, el govern espanyol no complirà res substancial del que pacti en relació amb el tema català. Perquè no ho ha fet en quaranta anys si no és per anar-

“Aquests dies cal defugir els que et demanen l'opinió sobre la investidura a Madrid

ho erosionant per una altra banda i perquè fins i tot suposant que el govern de Madrid tingués intenció de complir, la inèrcia de l'Estat espanyol profund li ho impediria. Per això la meua resposta dependria de qui em fes la pregunta. Si fos d'Esquerra, li diria que en el seu lloc miraria de trobar alguna excusa per no haver de permetre la investidura de Sánchez i em centraria a preparar les pròximes eleccions a Catalunya per eixamplar la base com

el partit de seny però no innocent. Si la pregunta me la fes algú de Junts pel Sí contestaria que es relaxés i fes el favor de posar un ciri a sant Silvestre, l'últim que queda disponible aquest any al santoral, resant per tal que Esquerra faciliti la investidura. Perquè així començaria abans el compte enrere per constatar que a ERC els han aixecat la camisa com en els temps del peix al cove feien amb ells.

Curiosament, a Esquerra frisen per donar el llum verd convençuts que hi ha algú a l'altre costat i a Junts estan empenyats perquè aquesta possibilitat els deixa com uns irresponsables hiperventilats. Per això val més callar i guardar-se l'opinió. Un servidor no vol mal a ningú i encara menys prendre'n. Que sigui el que hagi de ser. Si surt bé, em posaré unes orelles de burro a la foto que hi ha damunt d'aquest article. I si no surt bé, prometo no dir que jo ja ho deia. Depèn.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Factures per al 2020

Estrenaré any i dècada havent de pagar una de les factures més monumentals que m'arribaran mai de la vida, pel trencament de la canonada que em subministra l'aigua a casa. Tremolo ja pensant en la factura que, ai senyor, m'arribarà per aigua que jo no he gastat. Però després de sis dies sense ni gota i les aixetes més seques que el desert, fregar els plats sense haver d'escalfar cassons ja em sembla un avenç d'última tecnologia. La meua serà una factura excepcionalment alta però no seré l'única que estrenaré

Lestarifes, com ja hi estem acostumats, canvien de dècada tirant amunt

l'any pagant més pels serveis de les companyies subministradores i per títols de transport.

Les tarifes, com ja hi estem acostumats, canvien de dècada tirant amunt i ens tocarà gratar-nos la butxaca per pagar pel transport públic, per circular per algunes vies, per canviar-nos de cotxe si, malgrat

que ens funciona, és massa vell per circular per Barcelona... Any nou, preu més alt.

Alguns rebuts, però, poden portar alguna rebaixa, però tan insignificant que poc es notarà. És el que s'espera en el rebut de la llum, que es podria abaratar un 2% màxim si es tenen en compte els nous peatges i trams de facturació que proposa la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC). Serà una excepció remarcable, tot i que cal no oblidar que al rebut de la llum estem pagant una de les tarifes més altes de tot Europa. Engrunes per anar passant.

Les cares de la notícia

ADVOCADA DE L'ESTAT

Rosa Maria Seoane Funambulisme jurídic

L'esperat escrit de l'Advocacia de l'Estat sobre la immunitat de Junqueras és un exercici de funambulisme jurídic per tal de no contradir la clara resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i, al mateix temps, avalar la sentència del Suprem i deixar el president d'ERC en mans de la JEC.

ENTRENADOR DE L'ESPANYOL

Abelardo Treball, encerts i sort

L'Espanyol ha posat la direcció del primer equip en mans d'Abelardo per redreçar la situació, allunyar-se de la cua de la classificació i esvaïr el fantasma del descens el més aviat possible. Li caldrà treball, encerts i sort, qualitats que el tècnic asturià ha demostrat en els seus anteriors equips.

DIRECTOR I ACTOR DE CINEMA

Clint Eastwood El més gran

A punt de complir 90 anys, que el consagren com el director de cinema més gran en actiu, Eastwood convida a reflexionar sobre l'ambigüitat del concepte d'heroi a partir de l'atemptat als Jocs Olímpics d'Atlanta del 1996 en el film *Richard Jewell*, que avui arriba a les pantalles.

EDITORIAL

L'informe polític de l'advocacia

L'advocacia de l'Estat admet que Oriol Junqueras té immunitat com a eurodiputat, com, de fet, va dictar fa ja gairebé 15 dies el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), i en demana l'alliberament. Ara, paral·lelament, reclama al Tribunal Suprem que se'n demani el suplicatori al Parlament europeu perquè pugui tornar a ser empresonat. Aquest és un dels tres informes que el president de la sala del Suprem que va condemnar els líders del procés, Manuel Marchena, va demanar un cop es va saber el veredict del TJUE. De fet, no és més que això, i ara ha de ser l'alt tribunal qui decideixi si fa cas a l'advocacia de l'Estat o a la fiscalia, que, poques hores després de la sentència del TJUE, ja va dir que no calia tocar ni una coma de la situació de Junqueras. Ara, com que estem davant d'un procés polític, d'un judici polític, de venjança per l'èxit de l'1-O, l'opinió d'un òrgan dependent del govern del PSOE, l'advocacia de l'Estat, ha generat una expectació que no hauria estat possible en un judici normal.

L'únic informe vàlid en aquest procés hauria estat el que certifiqués la nul·litat de la sentència, per a Junqueras, i per a tots els presos polítics catalans, ja que posar urnes no és pas cap delict. Una altra cosa és la seva importància política, que pot aplanar el camí cap a una possible investidura de Pedro Sánchez. L'independentisme sempre ha defensat que l'única sortida a una crisi política és una negociació política i, per tant, és bo que els partits catalans, en aquest cas ERC, negociïn amb el PSOE per veure quina és la veritable raó dels socialistes, si fer política d'Estat i cercar una solució que impliqui la negociació entre governs o aprofitar la conjuntura per aconseguir la presidència de l'executiu a baix cost.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Per a tot l'any
Els pantans interns tanquen el 2018 al 90% de la seva capacitat, el doble de reserves que hi havia dotze mesos abans, i garanteixen aigua per a tot l'any.

10 anys Missatge electoral
José Montilla aprofita el missatge institucional de Cap d'Any per disparar el tret de sortida de la campanya electoral.

20 anys Efecte 2000
Desenes de milers de persones d'arreu del món es mantenen en estat d'alerta màxima per prevenir danys per l'efecte 2000.

Full de ruta

Miquel Riera

Muntatge ridícul

Ridícul estrepitós de la Guàrdia Civil, un cop més, pel que fa a una investigació referent al procés. En aquest cas, respecte als CDR detinguts i empresonats el 23 de setembre després d'una operació amb tota mena de mitjans i centenars d'efectius armats fins a les dents els resultats de la qual, tres mesos després, no es creuen ni la fiscalia, que tan alegrement la va avalar, ni la mateixa Audiència Nacional, que, al final, s'ha vist obligada a deixar lliures cinc dels acusats. I aviat vindran els dos que queden. Una operació durant la qual es van apuntar nens amb metralleres, no cal oblidar-ho, que estaria bé saber el dineral que va costar i que ara s'ha vist clarament que només tenia com a objectiu desacreditar els Comitès de Defensa de la República, qualificant-los com a terroristes, i espantar partits, el govern i la societat en general amb vista a les protestes que havien de venir davant la imminent publicació de la sentència del judici del procés. Una operació feta mig d'esquena del govern espanyol; de fet, el president Sánchez se'n va assabentar a Nova York i encara ressonen els crits del ministre Marlaska quan va veure que li l'havien amagada. La Guàrdia Civil, com és tradició, treballant per defensar la pàtria al preu que calgui, que tots sabem de què parlem.

Això sí, en van fer via d'inflar pit. Pedro Garrido, cap màxim del cos a Catalunya, es va afanyar a felicitar els autors de l'operació policial i del que s'ha vist ara que era un muntatge i un fiasco monumental, en el seu discurs del 10 d'octubre a la caserna de Sant Andreu. Sí, aquell en què va reconèixer que ho tornarien a fer. És a dir, no tindrien cap problema a venir a estovar de nou els catalans. Sí, els mateixos catalans que els paguem una bona part del seu sou. Gairebé el 20%, si fem cas de l'aportació catalana al producte interior brut espanyol.

Per cert, l'"a por ellos" de Garrido i les lloances als civils de l'operació contra els "perillosos" CDR també els van aplaudir els dos Zaragoza, José, el polític del PSC i, Javier, el fiscal del Suprem, rient a cor què vols al final de l'acte amb el tinent coronel Daniel Baena, sí aquell que, des de l'anonimat, esdevenia per les nits assot d'independentistes a Twitter amb el sobrenom de Tàcito. I aquí pau i després glòria, que Espanya s'ho empassa tot, mentre sigui per l'objectiu superior de defensar la unitat de la *patria*.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Un país sense llibreries

Aquests dies s'estrena en diferents cinemes de Catalunya el nou documental del periodista manresà Marc Serena *L'escriptor d'un país sense llibreries* i, abans d'entrar en matèria, m'agradaria dir que vaig tenir la gran sort de treballar durant un temps amb ell i el Marc és apassionat, entusiasta, compromès, treballador, afable, arriscat, valent, intel·ligent i savi, qualitats que traspuen en tots els seus projectes i que els acaben convertint en molt singulars. Primer *La volta dels 25*, una peculiar volta al món per parlar amb gent de la seva edat. Després vindria *Això no és africà: del Caire a Ciutat del Cap a través dels amors prohibits*, *MicroCatalunya*, un viatge per 50 micropobles o *Peixos d'aigua dolça (en aigua salada)*.

En aquesta ocasió, i a través de Juan Tomás Ávila Laurel, l'escriptor equatoguineà més traduït i que a hores d'ara viu refugiat a Sant Cugat del Vallès, ens acostem a la realitat de Guinea Equatorial, un país que es va independitzar de l'Estat espanyol l'any 1968 gràcies a un referèndum organitzat per Franco i que

va anar a parar a mans de Francisco Macías, que va instaurar un règim despòtic fins que va ser executat per Teodoro Obiang l'any 1979. Des d'aleshores una nova dictadura, la més longeva del continent, manté el país en un pou de manca de llibertats i de vulneració constant dels drets humans que promet seguir ja que el fill, Teodorín, sembla destinat a succeir el seu pare. L'objectiu de Serena és complex i persegueix que la gent faci memòria i sigui conscient del passat colonial d'Espanya, que va aplicar a Guinea un règim de segregació força semblant a l'apartheid de Sud-àfrica. Treballant el tema, va descobrir que cap dels

treballs fets amb anterioritat s'havia rodat sobre el terreny i va posar mans a l'obra. Una campanya de micromeceatge quasi anònima per tal de no posar en perill ni el projecte ni els seus participants i la col·laboració de Juan Tomás Ávila permeten arrencar i, agafant com a fil conductor la literatura, va construint la història d'un home intel·ligent que intenta viure a cavall de dos països que no l'entenen i que, a més, neguen qualsevol nexa d'unió. El documental també ens mostra altres víctimes de la dictadura franquista que han arriscat la seva vida i que han patit i pateixen les conseqüències de mig segle de dictadura, d'una dictadura que ho controla tot fins arribar a l'extrem de sentir-se prou segura per no tenir por de res. La idea és donar visibilitat a un problema real, posar de manifest com un país ric pot beneficiar només la classe dominant i contrarestar el sentiment arrelat en la dreta espanyola i posat en evidència amb declaracions com les de Pablo Casado quan va dir "*Nosotros no colonizábamos, lo que hacíamos era tener una España más grande.*"

“Marc Serena persegueix que la gent sigui conscient del passat colonial d'Espanya

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Adeu, 2019! Hola, 2020!

■ Adeu, 2019! Avui és el darrer dilluns, dels 52 que hem vingut a manifestar-nos aquest any 2019, i malauradament no serà l'últim, perquè dilluns que ve ho tornarem a fer, persistirem!

No farem un recull de fets repressius del 2019, seria massa llarg, però com a exemple t'ens presento el recent pitafi, nyap, bunyol de l'operació Judes, una conxorxa entre l'Audiència Nacional, la Guàrdia Civil, la caverna mediàtica i els partits polítics mal anomenats constitucionalistes, que van abocar sobre els set CDR tota la porqueria imaginable, titllant-los de terroristes sense cap mena de prova com ha quedat demostrat.

Ens manifestem posant el focus en les dues i els set empresonats, ostatsges de l'Estat espanyol, i en els exiliats, però si ampliem el focus, com va dir Marcel Mauri, hi ha 2.500 re-

presaliats, i estem en espera de la inhabilitació del president Torra. També ens recordem dels joves d'Altsasu i del noi madrileny que continua empresonat per haver defensat el dret d'autodeterminació dels catalans.

Hola, 2020! En aquest any, les perspectives són millors que el 2019, el procés català ja no és un afer intern d'Espanya, a poc a poc les instàncies europees van prenent decisions, encara que no sigui a favor nostre en principi, adreçant les instàncies judicials espanyoles. Encara que siguin de resultat incert, les negociacions ERC-PSOE, si no s'alliberen els nostres empresonats i retiren les causes sobre els exiliats i altres encausats, no serviran de res.

Estiguem convençuts que el 2020 serà un pas més per aconseguir el que és el nostre propòsit: la independència!

Bon any 2020!
JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Nens amb massa regals

■ Espanya ocupa la segona posició en el rànquing de despeses de Nadal del continent darrere de la Gran Bretanya. Un excés de regals fa que els nens no valorin el que reben i demanin una joguina per la satisfacció de tenir-la més que de gaudir-la. La conseqüència negativa en el desenvolupament del nen per l'excés de regals comporta que els petits restin importància a valors com l'esforç, la generositat i l'austeritat i tinguin una baixa tolerància a la frustració, no apreciats els objectes pel seu ús sinó per la quantitat rebuda. Està demostrat que l'abundància de regals perjudica la maduració personal, i els converteix en éssers immadurs i a la llarga insatisfets.

L'origen rau en la incontinència de pares i altres fami-

liars incapaçs de posar límits al nombre de regals que fan als seus fills, donat que és responsabilitat dels pares educar els fills a acceptar i valorar el que tenen, comprant els regals que els siguin necessaris i que utilitzin.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

Veganisme: moda o necessitat?

■ El veganisme cada vegada està agafant més popularitat. Al cap i a la fi és un estil de vida que et condiciona en molts aspectes del teu dia a dia, encara que els que decideixen començar aquesta pràctica afirmen que és més per una necessitat de tots. Que és imminent un canvi radical en la nostra manera de viure i de veure les coses per tal de canviar el rumb fatal del nostre planeta.

JUDIT TOMÀS
Mataró (Maresme)

La frase del dia

“L’advocacia de l’Estat perd una bona oportunitat per defensar plenament la immunitat d’Oriol Junqueras”

Andreu Van den Eynde, ADVOCAT D’ORIOI JUNQUERAS

Tribuna

Xavier Ginesta. Periodista i professor de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya

El llegat del Mestre Robert

En Josep està acostumat que els clients se li entaulin a hores intempestives. Malgrat ser un restaurant que ben bé podria considerarse d’alta gastronomia, per a molts també és un establiment de pas entre l’àrea metropolitana i el Vallès més emboscats que s’aixeca entre Caldes de Montbui i l’altiplà paradisiac del Moianès. El Vallès modernista, de balnearis, el de les antigues destinacions d’estiu, el que fins que la variant de la C-59 no va des congestionar-ne l’entrada havia d’educar la paciència monacal dels qui circulaven i havien de fer cues quilomètriques per dins de Palau-solità i Plegamans. Al vespre, les vidrieres exteriors del local s’obren a una sala de llum càlida on les taules es distribueixen còmodament, amb amplitud, conferint-li un aspecte que recorda alguna franquícia del prestigiós Morton’s nord-americà. El cuidat celler només treu el nas al menjador per provocar la curiositat de la clientela, que espera que en Josep reciti els extres de la carta amb precisió marcial i els acompanyi amb alguna recomanació del celler que sempre alegra el paladar del comensal. “En tinc un que no has tastat”... i no li falla mai la memòria.

FOSQUEJA, s’entra a les darreres nits de tardor malgrat que el temps no ha refredat tant com se suposava i la pluja fa hores que cau mansament, però continuada, pels boscos coronats per Sant Sebastià de Montmajor. És temps de caça, d’estofats, de plats de cullera i de carxofes. Temps de rellegir i entaforarse dins dels coneixements antics del *Llibre del coch*, de Robert de Nola, el cuiner del rei Ferran de Nàpols. La *Història mundial de Catalunya* (Edicions 62, 2018), coordinada per Borja de Riquer, li dedica un dels capítols més interessants i singulars, escrit per Antoni Riera: la cuina medieval catalana –representada a través de cinc recep-

taris diferents– va ser un referent per tot el Mediterrani, i potser per això en Josep la va adoptar com a eix vertebrador de la seva proposta gastronòmica. “El país és molt ric”, recorda mentre serveix un senglar que ha fet la xup-xup acompanyat de castanyes i un corball amb Parmentier de llenegues que en boca guarda permanentment un record de llenya que ennobleix holísticament tot el plat i et transporta als fons de l’antiga cort del fill d’Alfons el Magnànim i la seva amistançada Giral dona Carlino.

EN JOSEP no va descobrir el corball llegint el Mestre Robert –l’obra del qual es pot recuperar des del passat 2018 gràcies a l’edició de Joan Santanach, publicada per l’editorial Barcino–, sinó que ho va fer al port de Palamós, a la Costa Brava de Josep Pla, el mestre de periodistes que l’entronitzava escrivint que “és tan bo, que ha perdut el gust de peix”. Avui, algunes peixateries el venen com a substitut del llobarro, sense saber que, com descrivia el mateix Pla,

“El Vallès, partit administrativament per les dues comarques, és un espai geogràfic de dues cares

el llobarro “és molt enganyador, car n’hi ha de moltes classes i fa quedar molt malament els propietaris dels restaurants”. Però al Robert de Nola de Caldes de Montbui hi ha qui vetlla pel producte, per radiografiar la riquesa de les matèries primeres del Principat adequant-se a cada temporada. No obstant això, “aquest any hi ha hagut pocs bolets”, es queixa el propietari, que recomana aprofitar l’avinentsa que n’han entrat uns quants a la seva cuina per acompanyar el peix o per menjar amb un remenat de botifarra i ou poché, ideal per sucari-hi pa. No n’han sortit gaires, però la pluja de les darreres hores pot canviar les tornes. Perquè, l’endemà, quan el sol torna a escalfar i la terra ja s’ha begut l’aigua embassada, quan només queda la mullena que amara la molsa i els marges plens de romaní, comença a treure el cap una munió de fredolics ben tendres i trempats. I caminant a poc a poc, fixant la vista entre la pinassa, es troba algun harem de pinetells, dels quals l’ataronjat dels seus barrets brillanta el pas del caminant. És la florida de les darreres hores, potser espantada per l’arribada pròxima de l’hivern que, a diferència de Mallorca, acabarà de matar amb les seves gelades qualsevol possibilitat que tornin a aixecar el caparró.

CERTAMENT, LA TEMPORADA DE BOLETS no ha anat gaire bé en molts indrets d’aquest Vallès anònim amagat del cinturó industrial. El Vallès, partit administrativament per les dues comarques, és un espai geogràfic de dues cares, ja que si bé la indústria ha densificat la seva xarxa de carreteres principal, també les seves zones més rurals –les que queden, i que cal conservar– encara ofereixen a la restauració preuats productes de proximitat que embelleixen la seva carta i en poden travar un posicionament singular, com el llegat pel Mestre Robert a la cuina d’en Josep de Caldes.

De set en set

Enric Serra

Trampes i trilers

El 27 de maig Oriol Junqueras era diputat del Parlament Europeu de fet i de dret, però si es vol ser escrupolós ho podem

deixar en el dia 2 de juny, quan el recompte es va fer oficial i definitiu. I així ho ha reconegut la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) amb relació al cas del líder d’ERC. Però com que el judici contra els independentistes catalans no va acabar fins al 12 de juny, el Tribunal Suprem hauria d’haver suspès la vista en el moment de saber-se els resultats dels comicis i hauria d’haver demanat aquell mateix dia un suplicatori per poder continuar jutjant Oriol Junqueras. No haver-ho fet significa haver incorregut en una irregularitat fonamental, ja que el curs final del judici podria haver canviat substancialment si el suplicatori no s’hagués concedit o s’hagués fet de manera parcial. I quan una irregularitat lesiona els drets de l’acusat i condiciona la seva sentència, hauria de comportar que el judici fos declarat nul.

Ahir, l’Advocacia de l’Estat es va pronunciar a favor que Junqueras prengui possessió com a diputat, però també que el Tribunal Suprem demani la seva inhabilitació a la cambra europea o que la Junta Electoral Central decideixi sobre la seva elegibilitat. Complir aparentment amb la sentència europea però apuntar també vies que deixin clar que allò que el judici ha establert no té marxa enrere i ometre qualsevol referència a la nul·litat de la sentència. Vet aquí com es van posant en mans del jutge Marchena les cartes que li permeten mantenir la catxa jurídica i vet aquí com, entremig de les formalitats, traspua aquesta secular insistència a fer trampes. I mentre uns fan de trilers, altres ens foten la cartera.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez es regala per Reis la investidura

■ Espera l'aval d'ERC dijous i ser investit el 5 o el 7 de gener ■ Promet els "canvis legals necessaris" per resoldre el conflicte polític ■ El programa amb Podem deroga la reforma laboral i apuja l'IRPF a les rendes de més de 130.000 euros

David Portabella
MADRID

L'era d'inestable excepció que viu la política estatal des del 2016, amb quatre eleccions i dues mocions de censura en quatre anys, culminarà amb un gir de guió final en què Pedro Sánchez es regalarà una investidura –que sempre se li ha resistit– i en una data tan insòlita com la vigília de Reis o l'endemà de Reis: o el 5 o el 7 de gener. En espera que el consell nacional d'ERC li concedeixi la tarda del dia 2 de gener una abstenció que és imprescindible per ser elegit en segona volta amb més síes que nos, Sánchez va accelerar ahir les firmes i va rubricar l'acord de coalició i de programa de govern amb Pablo Iglesias, el seu futur vicepresident segon, i un segon acord amb el PNB pel qual els bascos reben els traspessos pendents de l'Estatut de Gernika i mesures de forta càrrega com ara la reculada de la Guàrdia Civil a Navarra. En una nova pirueta del llenguatge, el president espanyol en funcions ofereix el compromís d'adoptar "les mesures legals necessàries" per resoldre el "conflicte polític" entre Catalunya i l'Estat.

El que a Madrid serà el primer govern de coalició que veu la llum des de la Segona República se sent tan amenaçat per les trinxeres judicials que es vol fer un regal per Reis abans que un gir imprevis del destí ho desfaci tot. Entre el foc amic –"per Reis no vull vaselina", diu el baró manxec Emiliano García-Page– i l'stakhovisme

Les frases

“És un programa de coalició progressista que ho té tot per ser millor, i demanem a la resta que s'hi sumin”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“La ciutadania mereix un govern aviat, i si és diumenge, coincidint amb la cavalcada de Reis, per a la majoria serà un bon regal”

Andoni Ortuzar
PRESIDENT DEL PNB

de la Junta Electoral Central (JEC), que se cita aquest divendres per decidir sobre la inhabilitació de Quim Torra i el vet a Oriol Junqueras, el moment ha fet saltar totes les alarmes. I la sortida d'emergència és, als ulls de Sánchez i Iglesias –i d'ERC, en menys grau–, contraprogramar la cavalcada de Reis o viure la investidura el 7 de gener com si fos un regal diferit d'Orient. “La ciutadania mereix un govern aviat, i si és diumenge, coincidint amb la cavalcada de Reis, per a la majoria serà un bon regal”, avisa el líder del PNB, Andoni Ortuzar.

“Identitats territorials”

Si ja és una paradoxa que un any de repetició de les eleccions estatals porti a una investidura per Reis, l'enfocament sobre el conflicte de Catalunya viu la segona paradoxa: l'apartat és més ampli en l'acord amb el PNB –soci extern–

“El repte del govern de coalició serà convertir aquell ‘Sí que es pot’ en polítiques actives de govern”

Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

“Som escèptics perquè ens costa creure en aquest opunitat per a l'independentisme”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

que en l'acord del PSOE i Podem. En el punt quart de l'acord amb el PNB, Sánchez es compromet a “impulsar, a través del diàleg entre partits i institucions, les reformes necessàries per adequar l'estructura de l'Estat al reconeixement de les identitats territorials, i acordar si escau, les modificacions legals necessàries”.

Conflicte i via política

Més breu és l'apartat del PSOE i Podem: dues línies (el punt 9.2 d'un total d'11 punts) en un document de 50 pàgines: “Abordarem el conflicte polític català, impulsant la via política a través del diàleg, la negociació i l'acord entre les parts que permetin superar la situació actual.” Mantenir la bilateralitat es combina amb fòrums corals a disset bandes com ara la conferència de presidents autonòmics i la promesa genèrica de “clarificar” el sistema autonòmic, amb con-

cessions com ara la deslocalització de seus institucionals fora de Madrid. No hi diu res, però, d'una mesa de governs com a fòrum per seure amb la Generalitat.

A la Sala de la Xemeneia

L'enfocament sobre Catalunya i la resta del programa de govern es van tancar en una cita de Sánchez i Iglesias diumenge a la nit a La Moncloa –juntament amb Félix Bolaños (secretari general de Presidència de La Moncloa) i Ione Belarra (Podem)–, i ahir tots dos van escenificar l'entesa a la Sala de la Xemeneia del Congrés amb una firma i dues abraçades, una més que en l'acte de la firma del preacord de coalició, l'11 de novembre. L'acte va ser controvertit: els dos polítics crítics amb Mariano Rajoy i el seu plasma van autoritzar ahir només la presència dels fotògrafs i hi van vetar els redactors per evitar preguntes.

Fre als lloguers abusius

El programa de la coalició PSOE-Podem inclou la derogació de tota la reforma laboral que Rajoy va aprovar el 2012. Si fins ara el PSOE prometia la fi dels seus “aspectes més lesius” i prou, amb Iglesias a bord el Consell de Ministres no farà un decret de derogació –no es fa així–, però aprovarà una nova reforma laboral que derogui la norma que volia satisfer la *troika*. Al mateix temps, el govern no nat promet “les mesures normatives necessàries per posar sostre a les pujades abusives dels preus del lloguer en zones de mercat tensionat” com

Sánchez i Iglesias, en el moment de l'encaixada de mans que van protagonitzar ahir a la Sala de la Xemeneia del Congrés ■ JUANJO MARTÍN / EFE

ara Barcelona i Madrid.

Pel que fa als impostos, l'IRPF s'apujarà per als 80.000 contribuents amb rendes altes de més de 130.000 euros (el 0,4% del total de declarants). L'alça és de 4 punts per als que superen els 300.000 euros i de 2 punts per als que se situen entre els 130.000 i els 300.000 euros. El tipus estatal sobre les rendes del capital s'incrementa en 4 punts per als que superin els 140.000 euros. També es preveu una tributació

L'alça de l'IRPF afectarà 80.000 contribuents, un 0,4% del total

mínima del 15% a l'impost de societats, que s'eleva fins al 18% en el cas de les entitats financeres i les empreses d'hidrocarburs. Per als més desfavorits, la promesa és desenvolupar l'ingrés mínim vital com a nova prestació de la Seguretat Social.

Ple el 4, 5 i 7 de gener?

Amb el dia 2 marcat en vermell per ERC, ara la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, ha de dir

quina data tria per convocar el ple d'investidura sabent que Sánchez no serà elegit a la primera –no tindrà majoria absoluta–, sinó a la segona, i 48 hores després, amb més síes que nos. Opcions? Iniciar el ple el 2 de gener per votar el 3 i tornar a votar el 5 té el cost d'arrencar quan el consell nacional d'ERC encara no s'ha reunit. L'opció que guanya pes és arrencar el dissabte 4 de gener, votar el diumenge 5 i, deixant passar el dia de Reis, tornar a votar per investir Sánchez el dimarts 7 de gener. Fins i tot es podria preservar la cavalcada de Reis i fer el ple els dies 3, 4 i 7.

“És un programa de coalició progressista que ho té tot per ser millor, i demanem a la resta de forces polítiques que s'hi sumin”, va reclamar ahir Sánchez. Iglesias, al seu torn, oferia “convertir aquell *Sí que es pot* en polítiques actives de govern”. La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, no oculta que “costa creure en aquest PSOE”, però hi veu “una oportunitat per a l'independentisme”. “Cal tenir la ment oberta per buscar una solució d'encaix possible, raonable i suficient entre dues reali-

Marchena dirà el 7 de gener si fa cas a l'advocacia sobre Junqueras

■ L'advocada de l'Estat avala que el líder d'ERC vagi al Parlament Europeu per tenir l'acta d'eurodiputat ■ Defensa la sentència i demana la fi de la immunitat

David Portabella
MADRID

Amb la firma com a sotsignada de Rosa María Seoane, l'advocada de l'Estat del penal que en el judici del procés el va acusar per sedició —el delictes que va cristal·litzar en la sentència de Manuel Marchena—, l'esperat escrit de l'advocacia sobre la immunitat d'Oriol Junqueras va veure ahir la llum i va avalar que el líder empresonat té dret a sortir de Lledoners i “es podria permetre” que el Suprem l'autoritzi a anar al Parlament Europeu —amb seu a Brussel·les i a Estrasburg— a recollir la seva acta d'eurodiputat conquerida a les urnes el 26 de maig. L'advocacia defensa un alliberament provisional en contra de la fiscalia, i l'última paraula és de Marchena, que ara es donarà uns dies i decidirà el 7 de gener com acata la sentència del Tribunal de Justícia Europeu sobre la immunitat de Junqueras.

L'escrit de l'advocacia de l'Estat —en mans de Consuelo Castro i amb

El jutge Marchena ha de dirimir com acata el TJUE ■ EFE

La frase

“De cap manera és procedent l'anul·lació de la sentència, que s'ha dictat amb estricta observança de les normes essencials del procés penal”

Seoane al capdavant de l'àrea penal— recull una doble petició a la sala penal del Suprem que, *a priori*, sembla contradictòria. En primer lloc, s'arreglera amb la tesi del Tribunal de Luxemburg i reconeix que Junqueras té immunitat

des de la proclamació com a eurodiputat i obre dues opcions per garantir que pugui complir la seva missió parlamentària: jurar o acatar el càrrec davant la Junta Electoral Central o bé anar directament a la seu del Parlament Europeu a fer els tràmits. El primer ple és el del 13 de gener, a Estrasburg, on Carles Puigdemont i Toni Comín preveuen ocupar els seus escons. Si el 7 de gener Marchena fes cas a l'advocacia i no a la fiscalia, Junqueras encara podria ser a temps de ser excarcerat i viatjar a Estrasburg. En segon lloc, i un

cop admet la immunitat, l'advocacia reclama al Tribunal Suprem que demani aviat al Parlament Europeu que posi fi a aquesta immunitat de Junqueras a través del suplicatori que Marchena es va saltar. En aquest *impasse*, i com que un suplicatori podria trigar sis mesos a ser resolt, l'advocacia que representa Rosa María Seoane i que depèn del Ministeri de Justícia reclama que al líder d'ERC se li preservi “el compliment de la seva funció representativa mentre mantingui el seu estatus parlamentari”.

Si ERC esperava un gest de desaprovació envers la condemna del tribunal del procés contra Junqueras a tretze anys de presó per sedició, Rosa María Seoane no acontenta els republicans i assegura que “de cap manera és procedent l'anul·lació de la sentència” com a conseqüència del que ha dictaminat Luxemburg i és totalment vàlida pel fet d'haver-se dictat “amb estricta observança de les normes essencials del procés penal”. ■

tats nacionals, i això s'ha de traduir en drets polítics”, avisa el president del PNB, Andoni Ortuzar. El botí del PNB a canvi del sí va des de completar l'Estatut de Gernika amb la gestió de les presons i de la Se-

guretat Social fins a l'impuls a les seleccions basques en competicions internacionals, passant per la reculada de la Guàrdia Civil a Navarra en favor de la policia foral, que gestionarà ara el trànsit. ■

VI Beca dels Premis Carles Rahola

Convocatòria

Beca al millor projecte professional de recerca en l'àmbit de la història del periodisme a les comarques gironines.

Termini de presentació de les sol·licituds: 13 de gener del 2020

Dotació del premi: 3.000 euros

Més informació i bases: www.premiscarlesrahola.cat/beca2019

Ho organitza

Hi col·laboren

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els membres de l'executiva d'ERC, Josep Maria Jové, Pere Aragonès, Marta Vilalta i Gabriel Rufián, ahir a la seu d'ERC ■ EFE

ERC tanca un acord amb el PSOE, pendent d'aval dijous

■ Pacta una mesa de negociació entre governs i convoca la militància perquè doni llum verd a la investidura de Sánchez ■ La direcció s'hi mostra escèptica, però creu que "val la pena" apostar per la via política

Emma Ansola
BARCELONA

Primer pas d'ERC per permetre la investidura de Pedro Sánchez amb l'arribada del 2020. L'executiva va convocar ahir el consell nacional del partit el dia 2 de gener a la tarda per tal de validar una abstenció dels diputats republicans al Congrés i fer possible així el primer govern de coalició a Espanya.

La decisió arriba després que els republicans hagin "tancat", en paraules de la portaveu Marta Vilalta, un acord amb el PSOE que, en espera de més detalls, inclou una mesa de negociació entre els dos governs per buscar una sortida al conflicte polític. També s'ha analitzat el contingut de l'informe de l'advocacia de l'Estat, fet públic ahir al matí, en què demana al Tribunal Suprem l'alliberament del

líder dels republicans, Oriol Junqueras, perquè es pugui acreditar com a eurodiputat, tot i que al mateix temps reclama al president del tribunal, Manuel Marchena, que tramiti al més aviat possible la suspensió de la immunitat del diputat electe.

Amb aquest informe sobre la taula, la reunió de l'executiva d'ERC es produïa ahir a les cinc de la tarda, a la mateixa hora que els líders del PSOE i Podem, Pedro Sánchez i Pablo Iglesias, detallaven el programa de govern. Un calendari mil·limetrat que hauria de permetre convocar un ple d'investidura la setmana que ve i que es va acabar de bastir divendres passat després de la reactivació de les negociacions entre el PSOE i ERC per intentar arribar a un acord d'investidura.

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, va ser l'en-

Els advocats, crítics amb l'informe de l'advocacia

L'advocat d'Oriol Junqueras, Andreu van den Eynde, va lamentar ahir que, amb el seu informe davant del Tribunal Suprem sobre la immunitat del líder d'ERC, l'advocacia de l'Estat "perd una bona oportunitat per defensar plenament la immunitat davant de qualsevol actuació judicial, cosa que implica la nul·litat de la condemna". Tot i així, admet que l'advocacia "assumeix que Junqueras ha de ser alliberat sense cap restricció i ha de poder exercir les seves funcions en plena llibertat com a eurodiputat que és". De fet, segons ell, el Tribunal

de Justícia de la Unió Europea va ordenar, amb la doctrina Junqueras, "protegir les institucions europees i els drets dels electors" i, per fer-ho, assenyalava Van den Eynde, és "essencial garantir la immunitat".

D'altra banda, l'advocat de Carles Puigdemont, Gonzalo Boye, va ser molt més crític amb l'informe, ja que, assegura, trasllada la decisió sobre la immunitat de Junqueras a la Junta Electoral, que es podria pronunciar en la trobada del dia 3 de gener. Segons Boye, seria la Junta Electoral la que podria decla-

rar l'anul·lació del mandat com a diputat del Parlament Europeu i, en aquest cas, el Suprem ho tindria més fàcil per no alliberar Junqueras o fins i tot per no demanar el suplicatori a l'eurocambra. La possibilitat que sigui la Junta Electoral la que acabi inhabilitant Junqueras també la veu factible l'advocat Jordi Nieva, que considera que la sentència del Suprem és anul·lable per la vulneració del dret de participació política de Junqueras. Nieva indica que la sentència no hauria d'haver estat dictada sense l'autorització del Parlament Europeu.

carregada ahir d'anunciar la decisió de l'executiva i un primer esbós de l'acord amb el PSOE, en espera que els negociadors d'ERC l'expliquin a la militància dijous a la tarda en el consell nacional, màxim òr-

gan de decisió.

Pel que fa al resultat de les negociacions, Vilalta admetia ahir que els republicans es mantenen "escèptics", però pensen que és una "oportunitat" que han d'aprofitar. "És im-

prescindible activar la via política, i un nou engany podria ser definitiu per acabar de convèncer aquells ciutadans que ara no creuen en la república com a millor via", hi afegia la republicana. Per aquest

Les frases

“Pensem que val la pena intentar activar una via política entre els dos governs que fa molt de temps que no es produeix”

“Som escèptics, però és una oportunitat que hem d'aprofitar”

Marta Vilalta
DIPUTADA I PORTAVEU D'ERC

motiu, l'executiva dels republicans va tancar ahir l'acord amb el PSOE que permetrà la investidura de Pedro Sánchez sempre que la militància el ratifiqui dijous. En aquest cas, el vot dels diputats d'ERC seria una abstenció. “Només ho podem comprovar si ho intentem”, confessava la portaveu.

Vilalta va defensar un acord que s'adiu amb el programa electoral d'ERC, que demanava disposar de prou força per aconseguir una mesa de negociació entre governs, no entre partits, i que implica el reconeixement que hi ha un conflicte polític entre Catalunya i l'Estat. Per Vilalta, aquesta mesa és l'espai on es podran tractar els grans consensos i on es podrà reivindicar la voluntat del país. “Estem intentant trobar la fórmula al *Sit and talk*”, afirmava. “I posar les bases per a la via del diàleg i per a una solució democràtica que fa molt de temps que no es produeix”, reblava.

Pel que fa a les al·legacions de l'advocacia de l'Estat, Vilalta va evitar aprofundir-hi i va assegurar que del que es tracta és de complir la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. “Les sentències no es negocien, s'apliquen”, asseverava. De moment, l'informe avala la immunitat de Junqueras, però caldrà veure quina és la decisió final, que correspon al Suprem i que no arribarà fins al 7 de gener. Abans, però, es podria donar el cas que la Junta Electoral, el dia 3, disposi ja de la immunitat de Junqueras, la qual cosa podria sacsejar aquest incipient acord o fer variar les dates de la investidura, que previsiblement avui quedaran confirmades per la presidència de la mesa del Congrés. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat no veu cap avenç i es referma en el no a Sánchez

■ Puigdemont critica que el pacte PSOE-Podem no porti noves fórmules per desencallar el conflicte polític català ■ El PP incita els barons socialistes a una “rebel·lió” interna per destronar el seu líder

F. Espiga
BARCELONA

Per a JxCat, la situació està en el mateix punt que abans d'ahir. O, si és possible, més emboirada encara. Ni la resolució de l'advocacia de l'Estat ni el contingut de l'acord de govern estatal fet públic ahir pel PSOE i Podem han introduït nous elements substancials per modificar la seva posició respecte a la investidura de Pedro Sánchez. A hores d'ara, continuen apostant per un no. L'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont va ser explícit a l'hora de mostrar el seu desencís a través d'una piulada: “Em sembla que l'acord PSOE-UP havia aixecat expectatives per damunt de les seves possibilitats. Llegint el que han pactat sobre el conflicte polític entre Catalunya i Espanya, no veig la diferència entre el futur govern de coalició i un del PSOE en solitari”, expressava el text penjat a Twitter. Sense dir-ho, és fàcil deduir que un dels molts aspectes que Puigdemont podria trobar a faltar en el document subscrit és una defensa del dret a l'autodeterminació o del referèndum com a mecanisme per canalitzar el conflicte cap a una solució.

Una estona més tard, la

Carles Puigdemont i Laura Borràs, amb Eduard Pujol al mig, en una reunió a Brussel·les del grup parlamentari de JxCat ■ ACN

portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, reblava el clau amb una altra piulada també explícita: “Des de l'1-O, els independentistes no hi som per garantir «una España fuerte y cohesionada». Per a Catalunya, és más de lo mismo, cap diferència respecte a altres governs, i no fa presagiar res de bo. Per a això volien que ens replantegéssim el vot? Ens mantenim en el compromís electoral: no és no!”

En aquesta tessitura, el PP, Vox i Cs van interpretar l'informe de l'advocacia de l'Estat com la darrena peça a encaixar, la definitiva, per a un acord per desencallar la investidura de Sánchez basat en la genuflexió del PSOE envers tot el conjunt de l'independentisme. Per al líder dels populars, Pablo Casado, hi ha sospites fundades per considerar que s'ha pressionat els lletrats per adoptar “la posició que es-

taven reclamant polítics d'ERC per facilitar la investidura” i, davant d'això, va avançar que demanarà la compareixença, entre d'altres, de la ministra de Justícia, Dolores Delgado, al Congrés. El dirigent del PP no es va aturar aquí i, obertament, va demanar als barons del PSOE que moguin fitxa per fer caure Sánchez. I, textualment, va utilitzar el concepte *rebel·lió* per aconseguir-ho: “Instem

els dirigents socialistes a rebel·lar-se amb el que està passant al seu partit. Estic convençut que no agrada a tot el socialisme. Fa tres anys van fer fora Sánchez per un intent de fer el mateix. Hi ha vida constitucionalista a Ferraz, a les federacions i a les agrupacions socialistes?”, va manifestar Casado, que, alhora, va tornar a oferir possibles alternatives a Sánchez per ser president. Governar en solita-

ri n'és una, amb suports de Podem i Ciutadans; l'altra, obtenir el suport de Navarra Suma i una abstenció de Cs, sempre que tregués l'acord de govern del PSOE amb Bildu a la comunitat foral. En aquest escenari, el líder del PP hi va afegir que hi hauria marge per obtenir el seu suport puntual en matèries com ara les pensions o fer un cordó sanitari contra l'independentisme.

Per a Santiago Abascal (Vox), la decisió de l'advocacia de l'Estat possibilita que Oriol Junqueras “fugi i es refugii amb els altres fugitius a Europa”, i va responsabilitzar Pedro Sánchez d'haver “humiliat” aquest òrgan i haver-lo convertit en “advocacia d'ERC” per aconseguir el

La frase

“Em sembla que l'acord PSOE-UP havia aixecat expectatives per damunt de les seves possibilitats”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

suport “dels separatistes” a la seva reelecció.

Per tancar el cercle, Inés Arrimadas (Cs) va considerar que el d'ahir era un dia “trist per a la democràcia” perquè es va veure, segons ella, com Pedro Sánchez havia posat “l'advocacia al servei de Junqueras”. “Si Junqueras, el PNB i Bildu estan contents –hi afegia–, com voleu que no estiguem preocupats la majoria d'espanyols?”, es va preguntar, i alhora convidava els dirigents territorials del PSOE a “alçar la veu” contra un pacte amb ERC. ■

Peatges 2020

A partir de les 00:00 h del dia 1 de gener de 2020, entren en vigor els nous peatges corresponents a les autopistes C-32 i C-33. Informem a tots els clients que es mantindran els descomptes a les autopistes de peatge de titularitat de la Generalitat, que incorporen criteris globals i homogenis, i estan vinculats a la gestió de la mobilitat, l'eficiència i la sostenibilitat ambiental.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
i Sostenibilitat

012
gencat.cat

aucat

invicat

Els clients poden sol·licitar un imprès amb les noves tarifes dels peatges al Centre d'Atenció al Client (24 h al dia) 902 200 320 (934 927 827) i a www.autopistas.com

autopistas
an Abertis company

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president de la Generalitat, Quim Torra, pronunciant ahir el missatge institucional de Cap d'Any ■ ACN

Torra avisa que el diàleg només serà honest si acaba a les urnes

El president alerta en el missatge de Cap d'Any que no hi ha “solució real” sense l'exercici del dret a l'autodeterminació ■ Rebutja que un tribunal o “una junta política” suplanti la sobirania dels catalans

Emili Bella
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va advertir ahir ERC que no hi ha diàleg honest sense el compromís de donar la paraula a la ciutadania sobre el futur polític de Catalunya. En ple tram final de la negociació entre els republicans i el PSOE per investir Pedro Sánchez, el cap de govern va reclamar en el tradicional missatge institucional de Cap d'Any “bilateralitat i respecte pels subjectes polítics” i va subratllar que no hi ha cap “solució real” per a Catalunya que no impliqui reconèixer el dret d'autodeterminació. “No podem tornar a caure al parany d'enganyar-nos a nosaltres mateixos”, va adreçar de forma velada al seu soci de govern. Junts per Catalunya es manté en el no a Sánchez.

En un discurs de sis minuts des de la Sala dels Di-

Les frases

“Sense un compromís per donar la paraula a la ciutadania sobre el futur polític de Catalunya, no hi ha diàleg honest”

“No permetré, ni acceptaré, que un tribunal, i encara menys una junta política, suplanti la sobirania dels catalans”

“No podem tornar a caure al parany d'enganyar-nos a nosaltres mateixos”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

putats del Palau de la Generalitat, davant d'un arbre de Nadal, un quadre de sant Jordi matant el drac, una senyera, una porta entreoberta i dues de tancades, Torra va alertar que, sense un referèndum, el diàleg es converteix en “una voluntat de tancar forats amb pedaçs caducs”. En aquest sentit, va exigir continguts concrets.

El president va batejar el 2019 com “l'any de la democràcia segrestada” i va desitjar un 2020 de “democràcia retrobada”. Tanmateix, a Torra l'espera un inici d'any en direcció contrària, amb la seva més

que previsible inhabilitació per part del Tribunal Superior de Justícia per la pancarta al balcó de la Generalitat. En aquest punt, Torra va avisar que no permetrà ni acceptarà que un tribunal, “i encara menys una junta política”, en referència a la Junta Electoral Central, suplanti la sobirania dels catalans.

“No han volgut inhabilitar-me a mi. Amb aquesta sentència, que ja estava escrita quan van començar el procés judicial, volen inhabilitar el president de Catalunya. Però l'Estat espanyol ha de saber que els presidents els nomena i

els fa cessar el Parlament”, va constatar.

En qualsevol cas, el president va demanar l'alliberament immediat del president d'ERC, Oriol Junqueras, i la nul·litat del judici del Tribunal Suprem, i va lamentar l'empresonament de persones vinculades a l'independentisme “sense proves”.

Igualment, va advocar per recuperar “el sentit de la unitat” que va permetre fer el referèndum de l'1-O i va negar que a Catalunya hi hagi cap problema de convivència ni de banderes, “sinó de drets, de benestar, de progrés i de justí-

cia”. “Tan sols la llibertat i la sobirania completa ens permetran assolir una societat justa i plena d'oportunitats per a tothom”, va insistir, després de denunciar “l'asfíxia financera, inversora, i el dèficit d'infraestructures” com un “llast constant i sistemàtic”. “Sense el finançament que som capaços de generar els catalans com a resultat del nostre treball no podem dotar l'administració dels serveis públics que corresponen a aquest esforç”, va resoldre.

Com a aspectes positius, va destacar “el bon nivell dels indicadors econòmics” de creació de riquesa, de creixement de les exportacions o de disminució de l'atur i va situar les polítiques d'habitatge, d'educació, de dinamisme econòmic i d'equilibri territorial o de salut com a prioritats destacades del govern aquest any vinent. Un 2020 amb aire d'eleccions al Parlament. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Any vint i nova etapa

La política espanyola i la política catalana estan a punt d'encetar una nova etapa. L'espanyola està bloquejada des de la moció de censura del juny del 2018 que va destronar Mariano Rajoy de la presidència del govern. La política espanyola ha viscut fins avui dues eleccions generals que no han servit de res i s'ha instal·lat en operacions sense solta ni volta. És un mal indicador que un país estigui un any i mig sense estabilitat. A diferència d'altres el dia a dia espanyol depèn de les directrius dels polítics del moment. En aquests temps de paràlisi els alts funcionaris i sobretot els de justícia han pres un especial protagonisme que no haurien de tenir. No passa quan hi ha governs estables sorgits de les urnes.

La política catalana, malgrat la voluntat meritòria i paciència del president Torra, també viu una permanent provisionalitat a causa que l'actual president, tot i que manté el suport parlamentari, no va ser candidat el 21-D del 2017 a les eleccions provocades per l'article 155 de la Constitució. Dona més credibilitat que el cartell electoral que guanyi acabi essent el llogater del Palau de la plaça de Sant Jaume. A les Corts espanyoles el PSOE –partit majoritari– s'haurà d'espavilar amb només 120 diputats. Pocs, en un país sense cultura de pacte. A Catalunya penja d'un fil la continuïtat del president de la Generalitat en espera que divendres la Junta Electoral provoqui un nou daltabaix.

Els polítics actuals viuen amb l'ai al cor. Hi ha remor a Catalunya per possibles eventualitats electorals per aquest any vint. Remor de noves fórmules de coalició. Es recorda el tripartit –PSC, ERC, IC–. Un capital d'esperança tot i acabar com el rosari de l'aurora. Es recorda que la independència és possible i mentrestant sorgeixen noms en nous aires. Colau, Valls, Canadell i d'altres que es van situant.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suport a un pres per la protesta de la sentència

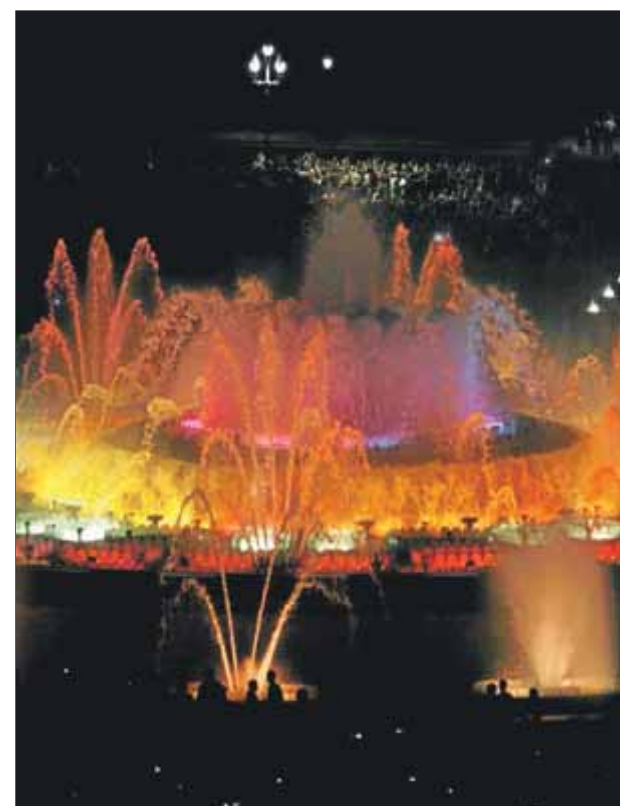
Redacció
BARCELONA

Alerta Solidària crida a donar suport a un dels empresonats durant les protestes contra la sentència

de l'1-O. En un comunicat a Twitter, el grup de suport legal als presos polítics informava ahir que Charles Andrew Pittman, un jove nord-americà de 26 anys, està empresonat

des de fa dos mesos al centre penitenciari de Brians 1 després d'haver estat detingut en les protestes del 18 d'octubre. Alerta Solidària explica que el jove va ser detingut per la Guàr-

dia Urbana "mentre intentava sobreviure a la ciutat i perquè era en el lloc i moment equivocats". Si avui continua encara a presó és, segons el grup de suport, "per falta d'arrelament", perquè Charles Andrew Pittman no té domicili conegut. Alerta Solidària insta a escriure-li cartes al mòdul 5 del C.P. de Brians 1 en anglès o català per mostrar-li solidaritat. ■

Les fonts de Montjuïc queden integrades en l'espectacle que aquesta nit acomiadarà l'any a Barcelona ■ A. SALAMÉ/ARXIU

Policia, metro i gots ecològics per rebre el nou any a Barcelona

■ L'Ajuntament desplega un ampli dispositiu de Guàrdia Urbana i Mossos
■ Es repartiran gots de mig litre

Redacció
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona ha reforçat el dispositiu de seguretat de la Guàrdia Urbana, conjuntament amb els Mossos d'Esquadra, amb vista de la celebració del Cap d'Any, com també els serveis de Transportes Metropolitans de Barcelona (TMB) i de neteja. Els efectius de la Guàrdia Urbana i dels Mossos estaran presents sobretot a la zona de l'avinguda de Reina Maria Cristina, on se celebra l'espectacle pirotènic i de teatre a l'aire lliure per acomiadar l'any. Es preten una festa segura i sostenible, en el transport i la generació de deixalles.

La calçada central de l'avinguda i la vorera del costat Besòs estaran reservades per al públic, mentre que la vorera de la banda Llobregat quedarà tancada com a vial i zona de seguretat. L'únic accés a la zona de l'espectacle serà per la plaça Espanya, perquè les

avingudes Rius i Tauler i Francesc Ferrer i Guàrdia quedaran tancades i es reservaran per a evacuació en cas d'emergència.

El transport públic estarà disponible tota la nit, perquè TMB obre el servei de metro de manera ininterrompuda durant 48 hores, de les 05:00 hores d'avui fins demà a les dotze de la nit.

El servei de neteja de Cap d'Any estarà format per 46 persones, en equips desplegats per la zona de plaça Espanya i l'avinguda Reina Maria Cristina, i hi haurà 44 lavabos químics, quatre d'ells adaptats per a persones amb diversitat funcional.

Aquest any, dins de les accions de Residu Zero, l'Ajuntament repartirà 10.000 gots reutilitzables de mig litre per intercanviar-los per les ampolles de vidre prohibides a la zona de l'espectacle, que després es recuperaran als set punts de recollida i, un cop nets, es reutilitzaran per a un altre espectacle. ■

Els infants podran entregar la seva carta al Patge Reial

Gener divendres 3

Festa del Patge

PLAÇA DE L'AJUNTAMENT

A LES 17 H, AMB:

- ESPECTACLE INFANTIL
- XOCOLATADA a càrrec de l'AMPA Els Cingles i l'AMiPA Bertí.
- TALLERS de fanalets, xapes personalitzades, confecció de 3 en ratlla de fusta i ceràmica.

Org.: Àrea de Festes. Col·laboració de l'Esplai Gepa.

A LES 18 H

- PATGE

Gener diumenge 5

Cavalcada de Reis

CENTRE DEL POBLE I PLAÇA DE L'AJUNTAMENT

A LES 18 H, AMB:

- XOCOLATADA INFANTIL amb la col·laboració de l'Agrupació Cultural de Dones.

Org.: Àrea de Festes

Ajuntament de L'Ametlla del Vallès

Diputació Barcelona

f t i y